De ce a pus Dumnezeu nişte limite în toate?

Trupul adeseori ne ajută să ne biruim înclinaţiile spre lăcomie, în privinţa mâncării şi băuturii, provocându-ne dureri dacă ne dedăm exceselor: ***„Trupul are o dorinţă firească, însă nu de prea curvie sau adulter, ci pur şi simplu de împreunare trupească. Trupul are o dorinţă firească nu de lăcomia pântecelui, ci de hrană, nu de beţie, ci de băutură. Drept mărturie că nu beţia este dorinţa firească a trupului, ia aminte cum, ori de câte ori întreci măsura şi ori de câte ori depăşeşti hotarele fireşti, trupul nu se mai poate abţine nici o clipă" (Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilia V la Efeseni, p. 74).***

Nu numai trupul este cel care îndeamnă sufletul la cuvioşie şi bună-cuviinţă, ci armonia din întreaga natură oferă sufletului un model pilduitor, demn de urmat, în tot ceea ce ţine de conceptul deosebit de important al respectării limitelor rânduite de Dumnezeu: „Şi a despărţit Dumnezeu lumina de întuneric; şi a numit Dumnezeu lumina zi şi întunericul l-a numit noapte (Facerea 1, 4-5). A împărţit fiecăruia locul său propriu, fixându-le de la început unele hotare, pe care să le păzească mereu neîmpiedicat. Şi orice om cu judecată poate vedea că de atunci şi până acum nici lumina n-a depăşit propriile hotare şi nici întunericul n-a călcat rânduiala sa, făcând amestec şi tulburare. E îndestulător numai acest lucru ca să-i facă pe cei ce vor să se îndărătnicească să asculte şi să se supună cuvintelor dumnezeieştii Scripturi, să imite şi ei rânduiala acestor stihii, a luminii şi a întunericului, care păzesc neîmpiedicat drumul lor şi nu depăşesc măsurile proprii, ci-şi cunosc măsurile propriei naturi" (Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilia III la Facere, p. 44).

(David C. Ford, Bărbatul şi femeia în viziunea Sfântului Ioan Gură de Aur, traducere din limba engleză de Luminiţa Irina Niculescu, Editura Sophia, Bucureşti, 2004, pp. 230-231)